

αὐτοῦ ἔτους ἤνωσε τῇ μητροπόλει Ἀθηνῶν τὰ πρό τριακονταετίας παραχωρηθέντα τῇ τῆς Κορίνθου χωρία Πέρα-Χώρα, Μπίσα, καὶ Σουπάκι¹²⁰⁹, εἰ καὶ κατὰ νοέμβριον τοῦ 1766, ἀναιρῶν ἐν μέρει τὴν πρώτην ἀπόφασιν, ἔδωκε πάλιν τὰ μὲν δύο πρῶτα τῇ τῆς Κορίνθου, τὸ δὲ χωρίον Μάζενα καὶ τὸ μοναστήριον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῇ τῶν Ἀθηνῶν τῇ 13 Σεπτεμβρίου 1764 κατέστησε σταυροπηγιακὴν τὴν ἐν Ὑδρα μονὴν τῆς Θεοτόκου, κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ ἔτος ἀνέδειξε τοιαύτην καὶ τὴν ἐν Πριγκήπῳ μονὴν τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ· τῇ 21 ἰανουαρίου τοῦ 1766 ἀνασυνέστησε τὴν ἐπὶ πολὺν χρόνον ἔνεκεν ὀλιγανθρωπίας ἔρημον μείναςαν ἐπισκοπὴν Ἐλευθεροπόλεως ἐν Μακεδονίᾳ· τῇ 30 ἰανουαρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, συνέστησε τὴν ἐπισκοπὴν Μοσχονησίων ὑποτάξας τῇ μητροπόλει Σμύρνης¹²¹⁰. τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1766 ἔτους παρεχώρησεν εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον Ἀντιοχείας τὴν μητρόπολιν Χαλεπίου, ἣν ἀπέλαβεν ὁ πατριάρχης Ἀντιοχείας Φιλήμων πληρώσας τὰ χρέη αὐτῆς· τῇ 24 δὲ Σεπτεμβρίου τοῦ 1766 συνεστήθη ἡ ἐπισκοπὴ Καρύστου· κατὰ ὀκτώβριον τοῦ 1766 ἐξέδωκε συνοδικὸν γράμμα, δι' οὗ ὤρισεν ὅτι οἱ ἐν Θεσσαλονίκῃ ναοὶ ἁγίου Ἀθανασίου, Θεοτόκου Λαγουδιανῆς, ἁγίου Νικολάου Ὁρφανοῦ, ἁγίου Ὑπατίου, Ὑπαπαντῆς, καὶ αἱ ἄλλαι μοναστηριακαὶ οὐδαμῶς μετέχουσι τῆς σταυροπηγιακῆς ἀξίας τῶν μονῶν, ἀρ' ὧν ἐξαρτῶνται, ἀλλὰ μνημονεύσουσι τοῦ κανονικοῦ ὀνόματος τοῦ μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, καὶ πληρώσουσι τὰ

1209. Ἐν ἐτέρῳ γράμματι: Σουσακι.

1210. Τὸ περὶ τῆς ἐνώσεως ταύτης γράμμα βλέπε ἐν τόμῳ Α' τοῦ λογ. Σωζομένων Κωνστ. Οἰκονόμου τοῦ ἐξ Οἰκονόμων· ἐν Ἀθηναίς 1870, σελ. 413—417.

